

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विल्लूर् नडादूर् श्री श्रीनिधेः कृतिषु
॥ श्रीवरदभवस्तवः ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ श्रीवरदभवस्तवः ॥

कविताजितकल्लोलिकन्यकाकान्तवक्षसे।
करुणादिगुणाढ्याय कमलानिधये नमः ॥

सूर्यो विधिर्विधुविभूषितमस्तको वा
सर्वेऽपि तेऽदितिःसुता भगवंस्त्वमेव।
तस्मादयं हि वरुणस्त्वयि देवदेवे
सिंहं गते वरदनाम्नि हरौ ववर्ष ॥ १ ॥

आरुह्य हंसमत एव भवान् करीश !
वीथीषु विश्वजनतानयनोत्सवानाम्।
स्रष्टाऽभवत्तदियमत्र सरस्वती च
दाक्षिण्यतो वहति मय्यपि सन्नतेऽस्मिन् ॥ २ ॥

ध्येयस्सदा सवितृमण्डलमध्यवर्ती
सन्ध्यां विधाय भगवानिति शास्त्रमस्तु।
सेव्यस्सदा सवितृमण्डलमध्यवर्ती
सन्ध्यां विधाय भगवानिति चात्र दृष्टम् ॥ ३ ॥

सुमेरुगिरिसन्निभे सुभगपक्षयुग्मान्विते
सुवर्णमयविग्रहे श्रुतितनौ सुपर्णे स्थितः।
महेन्द्रमणिशैलवन्महितचक्रमुख्यान्वितः
मनोरथगणान् विभुः मम विभाति सम्पूरयन् ॥ ४ ॥

हस्तिना च कमठेन तुन्दिले
हस्तिना त्वरितमाहृतः पुमान्।
हस्तिनापुरजपाण्डुजप्रियो
हस्तिशैलदयितो विराजते ॥ ५ ॥

मारुतेरुपरि चार ते पदं
मेरुशृङ्गगतसूरसम्पदम्।
निन्दतीव किल सत्यमुच्यते
येन भानुरपि नैव दृश्यते ॥ ६ ॥

अशेषलोकानपि सर्वशेषिन् !
अहो विधातुं किल शेषभूतान्।
आरुह्य शेषं विहृतिं तनोषि
वीथीषु सर्वास्वविशेषकान्तिः ॥ ७ ॥

सूर्यप्रभेति दिनमित्यवगम्य देव्यौ
नैव स्थितिं सह तदा भवता प्रपन्ने।
चन्द्रप्रभेति रजनीत्यवगम्य किन्तु
साकं स्थितिं भगवता भवता प्रपन्ने ॥ ८ ॥

अनिमिषमखिलं नेत्रं गगने नन्तुं च सञ्चरति।
उचितमथामृतदानं कर्तुं हि करीश ! मोहिनीरूप ! ॥ ९ ॥

स्त्रीवेषं समुपागते भगवति श्रीदेवराजे कथं
श्रीः स्त्रीस्तुष्टमना भुजान्तरगता माता हि सा यत्ततः।
अस्त्री सन्नयमाततान हि वधं देवद्विषां पापिनां
सस्त्री सन्नधुना ततोऽपि महतीं कुर्याद्धि रक्षामिति ॥ १० ॥

वीथीषु केलीर्विविधा विधाय
यालिं समारुह्य जनौघमध्ये।
आयान्तमम्भोरुहपत्रनेत्र-
मास्वादयन्तो वयमेव धन्याः ॥ ११ ॥

गानं रूपमथो विभूषणकुलं बर्हं च मौलौ स्थितं
दृष्ट्वा नन्दथुपीनदेहनिवहाः सर्वाः स्त्रियोऽपि ध्रुवम्।
ताभ्यस्सम्पतिताः किलात्र विषये काञ्च्यस्ततः काञ्च्यसौ
कीर्त्याऽभून्नगरी कथन्नु परथा संज्ञा भवेत् साम्प्रतम् ॥ १२ ॥

मनो मम हृतं त्वया वरद ! वेणुगोपात्मना
मतिश्च मम मोहिता भवति नायके गायके।
इयं च कविता रता त्वयि कलापमौलौ कला
परत्र विरता परं कृतिरियं समाप्ता ततः ॥ १३ ॥

॥ इति श्रीवरदभवस्तवः समाप्तः ॥